

16 Kiket és miért birságnak meg helyszínt az utcán?

A rendőrség a fegyelmezett közlekedésért

Testi épségünk és javaink fokozott védelméért hónapok óta kemény küzdelem folyik a főváros utcáin. A szocialista fejlődés új feladatokat rótt az utca rendjére is: nő a forgalom, sokasodnak a járművek, kell, hogy a fejlődés sebes ütemével együtt erősödjék fegyelmeztségünk is —, hogy kevesebb legyen a törött láb, a helyszínre érkező mentőkocsi, a behorpadt sárhányó, a beavatkozó rendőri intézkedés. Végsőfokon: az kell, hogy a világvárosi utca mindig letelepedő veszélyével szemben mindig az ember, a gyalog közlekedő és járművezető, győzedelmeskedjék. A szabályok adva vannak hozzá. Hiányzik azonban a fegyelmeztség — az öntudat, hogy be is tartjuk azokat.

E tekintetben, sajnos, még gyarlók vagyunk!

Ennek a gyarlóságnak mielőbbi megszüntetésére új rendeletet adott ki a belügyminiszter. A rendelet részint

megváltoztatja

részint

kiszélesíti

a közlekedési kihágók helyszíni megbírságolásának mértékét. Január 1-től 5 és 10 forintos mértékkel mér a rendőr a szabálytalanul közlekedő gyalogosra. De helyszínen bünteti meg a forgalmi intézkedésekre nem ügyelő járművezetőt is.

A gyalogosok adják a legtöbb gondot a rendőrnek. Ahogy az illetékes hely közli: a rendőrség figyelmeztető, kúrtató nevelőmunkájának van ugyan fogaratja, de bizony, ha nem áll közelben a rendőr, a lözönység csak nekivág a „piros“-nak, lógnak a villamosok lépcsőin, sok ember halad át az úttesten is, ahol nem volna szabad. Nos, ezeket a pirosban és tilosban szökdösőket az új rendelet

5 forinttal sújta,

ha például — a legkirívóbb eseteket említve — az úttesten nem a leg-rövidebb, az úgynevezett derékszögű átkelést választják; ha nem a gyalogjárók részére kijelölt sávok közt kelnek át; ha nem a járdaszíjzeten, hanem az úttesten várakoznak villamosra ott, ahol van járdaszíjzet.

Tíz forinttal büntetik

azt, például, aki mozgó járműre száll fel vagy arról leszáll; aki villamoslépcsőn lóg, aki nem a rendőr útmutatása szerint, azaz szabadjelzés mellett megy át az úttesten, vagy meg nem engedett helyen, például ütközőn, utazik.

A gépjárművezetők helyi bírságolása 10—20 és 30 forintos. Vitanak itt éppúgy nincs helye, mint a gyalogosoknál, mert a rendelet pontosan meghatározza az elkövetett kihágásnak megfelelő büntetést. A kihágás súlyával arányos a bírság nagysága is. Többi közt

30 forintra bírságolják

azt a vezetőt, aki a rendőr intézkedéseit nem követi, vagy vonakodás nélkül nem teljesíti, vagy aki felesleges zajt üt, dudál akkor is, ha nem kell, a jármű kipuffogója füstöl stb. De egyszerre többféle bírsággal sújthatják azt, aki többféle kihágást követ el.

Igen helyesen,

Igen helyesen, mert a szabály és a rendőr intézkedése, életünket, nyugalmunkat, biztonságunkat és értékeinket védi azok ellen, akik akár

rosszindulatból, akár hanyagságból veszélyeztetik.

Gyalogosnak és gépjárművezetőnek elég ideje és alkalma volt — és van — a közlekedési szabályok hiánytalan és pontos megtanulására. A rendőrség hosszú-hosszú hónapok óta

a legmesszebbmenő türelmi politikát

folytatta a közlekedési kihágókkal szemben. A jelszó: a „Nem büntetni, hanem nevelni!“ jelszava volt. És az marad továbbra is, de egy kissé hatékonyabb módon, az új rendelkezés erejével és segítségével. Ugy, mint ahogy a diáknak, mikor már megtanították leckéjére, számot is kell adnia arról, és akkor osztályozzák.

Most már az utcák közönségének kell vizsgáznia.

Az illetékes hely mondogta: a közlekedési balesetek leküzdésére folytatott harc

parancsoló szükségességgel hívta életra az új rendelkezést.

Ez a harc összefügg azzal a küzdelemmel, melyet a szocializmus építéséért folytat az ország és amelynek értelme legfelsőbb fokon abban a mondatban sűrűsödik, hogy: Legfőbb érték az ember! Ma a közlekedés éppúgy a legteljesebb fegyelmeztséget és öntudatot kívánja meg az embertől, miként életünk minden szakaszán a legnagyobb fegyelem és öntudat szükséges.

Ha társadalmi hátságban vizsgáljuk a közlekedési baleseteket, látjuk, hogy a szerencsésebb kimenetelű baleset is hosszabb-rövidebb munkanélkülségre vezet. Ez továbbvive annyit jelent, hogy

egy ember hiányzik a gép, az írászat, a munkapad mellől.

És jelent kiadást is: ápolási költséget, anyagi kárt. Személyi hátságban tekintve a kérdést: a balesetért családtaggal egy munkaerőt,

egy kenyérkeresőt

veszít a család, ezenkívül olyan sérülés érheti a balesetet szenvedőt, mely egész életére kihat.

Mindez igazolja azt, hogy a rendőrség az ellenőrzés tevékenyebb, erőteljesebb szakaszába lépett a közlekedés frontján. Mégis, most is elsősorban a

a közönség neveléséről, további tanításáról

és legkevésbé sem megtorlásról, vagy közlekedési vadászatról van szó. A rendelet, s annak végrehajtásával a rendőrség,

fegyelmeztségre

akarja szoktatni a közönséget. Öntudatos embereket akarnak látni a budapesti utcán. Olyan embereket, akik öntudatosan tisztelik az utca rendjét és nemcsak félelemből akkor, ha a rendőr ott áll a sarkukban.

Az utca forgalmának biztonsága a gyalogjárók és vezetők összességének egyteljesebből függ. Egyszóval: mitőlünk magunktól, akik részt veszünk a forgalomban és tudatosan fegyelmezett részvételünkkel segítjük elő a közlekedést irányító rendőri roppant figyelmű munkáját. Ezt kívánja elérni a közlekedési kihágókat büntető új rendelet, a fokozott mértékű helyszíni bírságolás.

A rendőrhatalom — mint hallottuk — azt szeretné, ha a rendelet alkalmazása oly ritka lenne, mint a fehér holló...